

Útěk před koronavirem ke včelám

Vzhledem k neustále se zhoršující pandemické situaci jsme se rozhodli, že opustíme „rizikové“ prostory uzavřené školní budovy a vydáme se na čerstvý vzduch. Zapátrali jsme tedy po okolí, nabídku protřídili podle školního vzdělávacího programu a rázem jsme objevili ideální exkurzi.

Psal se rok 2020, 17. září. Pro všechny ostatní to byl normální čtvrtek, ovšem pro skupinu žáků čtvrtého ročníku z oboru agropodnikání to byl den, kdy jsme opustili rouškami se hemžící školní budovu a vydali se vstříc neznámu s čerstvým vzduchem. Po celých 6 minutách jízdy jsme dorazili do Vševil, konkrétně za Josefem Němcem. Pan Němec má včely, spousty včel, a rozhodl se s námi sdílet svoje poznatky a svůj příběh. Ke včelám se dostal už ve 12 letech, když pomáhal svému strýci. A od té doby mu koníček vydržel. Získává vlastní med, vosk, propolis (včelí tmel) či larvy matek. Vše poté prodává. Rád také pomáhá začínajícím včelařům, kteří si k němu často chodí pro vosk, jenž potřebují pro výrobu pláství, nebo jen pro prostou radu.

Pan Němec nám ukázal, co to znamená být včelař. A také víme, že to znamená dostat občas pár bodnutí. Nezapomněl se také zmínit, že je rád za každé nové včelaře/včelařky z mladé generace. Dalo by se tak říct, že nám mazal med kolem pusy.

David Vrbský, agropodnikání 4. AS, VOŠ a SOŠ Březnice

